ГОД. II.

ЯМБОЛЪ, 17 ЯНУАРИЙ 1925 ГОД.

БРОЙ 25 (77).

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина"–Марангозовъ–Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.

Отдѣленъ брой 1·50 лева.

ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скрьбни—100 лева.

Официални обявления по 1·50 лв на □ с. м. Сждебнитѣ пристави плащатъ по 0·50 лева на дума.

Търговски — по споразумѣние.

За хрoникиране—5 лева на редъ.

Всичко въ предплата.

Ржкописи не се връщатъ.

ИВАНЪ К. МАРАНГОЗОВЪ

не ще може да приема посещения на имення си день.

Г-ца Минка Г. Гюлева

и

Г-нъ Петъръ Г. Кючуковъ

СГОДЕНИ.

14 януарий 1925 год.

Ямболъ. Ямболъ.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ

Стая за живѣене въ горенъ етажъ. Предпочита се тихо семейство

3—4 Справка **Г. Арнаудовъ**, шивашката кооперация

ПРОДАВАТЪ СЕ 230 акции отъ Акционерна Банка «Икономия» - Ямболъ на износна цена. Споразумение **Синове Лазаръ С. Коенъ**— Ямболъ—ул. «Търговска» № 58 7—10

ПЛУГЪТЪ ИЛИ ОРАЛОТО.

Въ днешно време, когато земледѣлцитѣ на цѣлия свѣтъ обработватъ земята си съ плугове, трактори и други видове ордия, нововъведени напоследъкъ въ разни европейски и американски земледѣлчески страни, па дори и тукъ тамъ и у насъ, една голѣма часть отъ нашитѣ земледѣлци имъ е мило да се простятъ съ дѣдо Адамовата кука — оралото.

Оратъ си тѣ съ него и крещятъ на лѣво и дѣсно, че тия ордия не били за нашитѣ земи, че не орѣли добре, че били скжпи и изисквали голѣми разходи и пр.

Дали това е така, ще се увѣримъ най-добре, като направимъ едно сравнение между оралото и плуга и видимъ, кое има повече добри страни.

Добритѣ страни на плуга сж: Плугътъ е желѣзенъ, а желѣзото освенъ че е по яко, но и полесно се завира въ земята, полесно се плъзга, следователно, ще върви сравнително голѣмината си по-леко дори и въ найсухитѣ земи.

Браздитѣ на плуга сж равно отрезани, както отъ страна, тъй и отдолу, когато оралото между всѣка бразда оставя неразработени мѣста подобни на синурчета.

Плугътъ има колесарка, която не позволява никакъ порязване на добитъцитѣ. При това добитъцитѣ колкото и да се мърдатъ било нагорѣ било въ страни, плугътъ все си върви свободно, а това е тъй, защото окътъ е отдѣленъ и не е закаченъ направо на раяицата, както е въ оралото.

Понеже плугътъ отъ двѣтѣ страни се държи съ синджири, може понѣкога дори безъ да се държи съ ржка, да оре свободно и право.

Плугътъ обръща напълно буцитѣ така, че докарва тревата съвсемъ отдолу, а коренитѣ й отгорѣ.

Плугътъ можемъ да нагласимъ на каквато искаме дълбочина и ширина и следъ това и едно дете на 10—12 години може свободно да оре съ него, безъ да се измѣня орането.

А добри страни на оралото сж: Че е евтено, съ емежа струва 250—300 лева — и че е леко, може да се тегли и отъ слаби волове.

И така, само две сж добритѣ страни на оралото, но и тѣхъ ще ги намѣримъ у плуга.

Оралото съ емежа струва 250—300 лева, но колко орала ще счупимъ, до като единъ плугъ стане негоденъ?

Плугътъ може да отиде 10–15 години, когато въ едно лѣто ще счупимъ 2—3 орала, следователно, по-добре е да броимъ наведнажъ 1200—1500 лева, да си купимъ единъ плугъ, отколкото да правимъ всѣки день орало.

Казахме още, че оралото е леко. Но ето че фабрикитѣ почнаха да правятъ и по леки плугове, които могатъ съ единъ чифтъ волове и съ единъ конь да се каратъ. Дори има плугове, на които дъската се обръща и по баиреститѣ ниви може да оре пакъ въ сжщата бразда.

И тъй где сж добринитѣ на прехваленото орало?

Наистина, то е хранило нашитѣ дѣди, бащи и насъ храни сега, но щомъ сж се намѣрили умни хора да приготвятъ единъ много по-здравъ и съ по-съвършена работа инструментъ, нима не е по-добре да захвърлимъ оралото на тавана?

Но така е то, нашия земледѣлецъ предъ много други нѣща не се скжпи да пръска паритѣ си, а за единъ плугъ, който ще му улесни работата, скжпи се да даде 700—1000 лева за своя полза.

Има нѣколко вида плугове, които се изработватъ отъ различни фабрики, отъ които всѣка една препоржчва своитѣ, като указва на тѣхнитѣ преимущества предъ другитѣ, обаче, ние трѣбва да гледаме да си набавимъ такива, които да отговарятъ на нашата почва.

Всѣка фабрика си има представители у насъ. Плугове се доставятъ и отъ кооперациитѣ, които ги продаватъ по-евтино и съ улеснения за куповача.

Тракторитѣ сж по добри въ всѣко отношение, обаче сж скжпи. Тѣхното купуване трѣбва да става съ общи условия—задружно.

Време е вече да се свестимъ и да почнемъ и ние да работимъ тъй, както работятъ другитѣ хора, за да имаме успѣхъ въ всичко.

В.

Образователна реформа*).

Отъ скоро време при Министерството на Народната Просвета е учредена една комисия, която да се справи съ училищната му политика. Тая комисия съумя да схване изискванията на времето и виждаме на лице редица положения, които тя препоржчва. Тия преобразования сж насочени главно въ учебния материалъ и положението на ученика, не само въ училището, но и вънъ отъ него.

Намъ ни интересува второто.

До скоро, па и сега, нѣкои гледаха на ученика като на вещь, която малко трѣбва да се интересува изъ вънъ училището, като се обръщаше главно внимание само на изучваемото. То бѣ цѣлия кржгъ, въ който се затваряше ученика. И ученицитѣ, следъ свършване на дадено учебно заведение, си оставаха пакъ ученици, неподготвени за живота.

Основанитѣ нѣкояко организации, които включватъ въ себе си и ученицитѣ, играятъ доста голѣма роль за тѣхното подготвяне за обществото, за тѣхното заякчаване като индивиди. Министерството на Народната Просвѣта, схващайки тая имъ заслуга, ги препоржча и подготви условия за доброто имъ сжществуване.

Комисията, заедно съ оная, която има за цель да се занимае и специално съ физическото възпитание на школската младежь, намира, че е необходимо да се обърне по-голѣмо внимание на тия организации, да не се игнориратъ тѣ въ своето сътрудничество.

Защото напоследъкъ нѣкои училищни фактори подеха една сепаристична, ако не и реакционна политика; почнаха да ограждатъ ученика тѣсно въ училищнитѣ стени. По тоя начинъ тѣ целѣха да запазятъ младежьта «чиста», безъ да държатъ смѣтка, че ограждането, наложено, не дава добри резултати.

И тукъ тамъ се явиха конфликти, изникнали благодарение неизпълнение нарежданията на Министерството на Народната Просвѣта. Издаденитѣ окржжни при разнитѣ случаи сж лишно доказателство, че доста отъ подведомственитѣ му сж се ржководили не отъ общата му просвѣтна политика, не отъ изискванията на учебното дѣло, а отъ лични свои усмотрения и подбуди.

Това едва ли би могло да се случи другаде освенъ у насъ; едва ли има въ друга държава такова нееднакво действане при единствено дирижиране. Защото: само Министерството на Народната Просвѣта може да бжде дригентъ на училищната политика.

А едно такова ограничаване на младежьта, непозволяване да се реди тя въ организации като стенографския съюзъ, юношеския туристски съюзъ, спортната федерация и др. не само за това, защото Министерството на Народната Просвѣта задължава, е спиране на младежкото развитие, е даже престжпление.

Младежьта трѣбва да живѣе организационно, тя трѣбва да се приучва къмъ общественъ животъ!

Ограничаването й е не само неоправдано, то е престжпно спрямо нея, спрямо бждащето!

Б.

*) По сжщия въпросъ има изказани хубави мисли и въ брой 1 на в. «Зорница».

ПРЕОБРАЖЕНИЯТА НА ДИОНИСИЙ.

Историята е мъртво старание, ако не успѣва да срастне жилитѣ на стария животъ съ новия, за да възкреси цѣлокупния смисълъ на известно явление Тогава само — въ моменти на обезвѣрение — тя твори импулси на разумна гордость и творческо възраждане; подтиква изгубени пжтища и движения.

Д-ръ Шейтановъ въ сказката си — и другаде — иска да подскаже, че земята, чието лице тъпчимъ, е пропита съ погребаното величие на давна култура — подобна на оная отъ древностьта, къмъ които винаги сж се отправяли съ възторгъ очитѣ на човѣчеството.

Но — между тая стара тракоримска и новата ни славянобългарска история, благодарение детинското състояние на нашата наука — липсватъ достатъчно връзки. Д-ръ Шейтановъ прави опитъ да открие едно звено между миналото и сегашното: култътъ и преображенията на Дионисий — богътъ на Тракия и Родопитѣ, познаванъ до сега предимно чрезъ Елада, М-Азия и Римъ. Беседата бѣше едно критично сравнение на стари гръцки и римски сведения съ данни отъ нашата археология, митология, фолкльоръ и пр. Много отъ тия данни произхождатъ отъ Ямболъ и околностьта. Все по нашия край — по Странджа — се срещца и днесъ чудноватия култъ на огъня у нестинаритѣ, който, изглежда, води началото си отъ култа на Дионисия като богъ на Слънцето. По-обстойно се засѣгна Дионисий като богъ на виното. Сказчикътъ е на мнение, че Дионисий Вакхъ още живѣе — отъ славянобългарското ни минало, дори до наше време. Днешнитѣ винарски центрове (включ. Ямболъ) съ този „духъ на пиене" продължаватъ да сж нѣкакви капища на давния вихренъ богъ. Отбелезва се, че въ с. Бояджикъ, Ямболско, още сжществуватъ обичаи, прилични на есенни вакханалии. Старовремската дума Бекрия — ще да е име на сатиръ винопиецъ и любовникъ. Интересенъ е факта, че старитѣ ни и нови войни иматъ странна зависимость отъ Септемврий — „Кратунъ" — месеца на Вакха.

Че култа на Дионисий е вилнѣялъ широко по нашата земя — личи, че нѣкога два пжти по Балкана е излизала държавна повеля за изкореняване на лозята — и още че покрай тънкия си „винарски нюхъ" — народната душа — изразена въ словесенъ изразъ, стихове и музика е животрепетящъ полъ.

Сказчика се спрѣ на преображението Дионисий Загрѣй — и вижда въ тоя богъ основатель на българската мистика на плодната земя, на височината и на усоитѣ. Загрея Загоре нѣкога е употрѣбявано като название на цѣла България, или въ пѣснитѣ — като пирказно добна земя. Отъ култа на Д. Загрея се обособява сетне, Орфей вълшебния свирачъ на лира и богъ на оня свѣтъ. Въ реда на тия сждения се набелеза едно ново тълкуване за произхода на старата трагедия—отъ обрѣда на Загрея, известенъ подъ името Омофагия. По сжщия начинъ се установи по тѣсна връзка на античната комедия съ балканския Вакхъ, като богъ на Пола. Приказна Тракия така става магичната родина на европейския театръ и мистика. Отъ Балканитѣ, известно е, води началото си богомилството като подкваса на цѣлото Възраждане. Най характерно звено между миналото и сегашното на Балкана, Д-ръ Шейтановъ вижда въ връзкитѣ на нашия Боянъ Магесника съ култа на Дионисий. Сказчика разглежда обстойно тоя важенъ

ПРОСЪНИЦИ.

Боже, Твоята пролѣть тукъ злобно притуля
усмивката страшна на древенъ палачъ! . . .
(~~ЖАЖДА~~).

Средъ мъглитѣ въ просъници виждамъ
унила пролѣть подъ Твойто небе,
и надъ църквата птички че нижатъ
бързи пѣсни за слънцето и — Тебе.

И подобно на калното рало,
съ муденъ ходъ пакъ измамната радость,
тукъ разсипва зора оскудяла —
безъ усмивка, безъ име, безъ святость.

И наситенъ на всичко и на нищо
азъ се връщамъ въ полята кълнили —
да погледамъ подъ мрачнитѣ нощи
обѣта бездушенъ на Твоитѣ години.

И ржката Ти, безъ трепетъ и страшна,
нѣма пакъ молитви да трогнатъ —
и въвъ зноя средъ огънь разкраченъ
сълзи, като дъждъ, ще изсъхнатъ.

МАЙКА.

И тука е тихо унило мъртвило,
и Бждния вечерь е толкова скърбенъ,
че твоето име надъ свѣтлата свила
се губи и зъзне средъ заникъ прегърбенъ.

Следъ малко, предъ димнитѣ улици, тжжни
ще тръгнатъ насънѣ и всички безродни
съ беззвучнитѣ стжпки на призраченъ дъждъ—
къмъ минала радость задъ пропасть безбродна.

И тука до малката лампа склоненъ —
съ настръхнала жажда ще търся по пжтя
въ нощьта, изъ смолнитѣ угари взрена,
стозвучната клетва на спомена скжпъ.

И пакъ увълченото небе тукъ слиза
въ камшика чевръсть на тамянния димъ —
и тихъ и покрусенъ отново възлизамъ
до тржбитѣ — тамъ! — на примрялата зима.

А ястреби слѣпи зловещо размахватъ
внезапно запалени тежки крила —
и въ мрака далече самотно прорасва
пакъ, майко, лика ти надъ свещь колѣничила.

Теодоръ Драгановъ.

въпросъ и прави изводъ: Баянъ-Божiй е стародавного презиме на Вакха и Аполона Наянъ, известно отъ единъ жречески възгласъ въ Делфи. Титула Баянъ се среща въ Илиадата като прозвище на Зевса-властелинъ. Способностьта на Боянъ Мага да се превръща на звѣръ — има подобия въ Библия та (Вениаминъ), като характеристика на Дионисий и въ руската поема „Слово о полка Игоревѣ".

На края, Д-ръ Шейтановъ посочи на голѣмата важность, която иматъ старателнитѣ изучвания на старината — въ случая едно пълно разницване на Дионисиевия културъ, (отъ който Ницше извлече своя свръхчовѣкъ), който и до днесъ е неизчерпаемъ изворъ на изкуство, мистика и наука. Дионисий би вдъхновилъ новия кръвенъ българинъ да развихри своя духъ и дигне родно-балканското къмъ безбрежията на всечовѣчностьта. Дионисий — безъ виното си! — би станалъ новъ символъ и новъ идеалъ.

Двучасовата сказка имаше само единъ нетърпеливъ врагъ: низката температура въ залата. Блестящата дисертация на Д-ръ Шейтановъ — изпълнена и основана на редъ грижливо търсени и подбрани данни — беше едно остроумно и живо видение: едно творческо предсказване по мъртвитѣ символи на историята. На младия докторъ по история не липсва синтетиченъ усетъ: остава само да му пожелаемъ плодоносно усърдие въ тоя пжть.

Ф.

КООПЕРАТИВНИ

Кредитната Кооперация „Сговоръ", въ с. Ени Махле, Ямболска околия, бѣ организирала отъ 14 декемврий 1924 г., до 3 януарий, 20 дневенъ курсъ по земледѣлието и отраслитѣ му, подъ ржководството на Ямболския държавенъ агрономъ Н. Арнаудовъ. Курсътъ бѣше посещаванъ отъ 80 души редовни курсисти отъ двата пола. Посещаваше се и отъ курсисти изъ Автаня, Арнауткьой и Тюркменъ. Държаха се лекции по лозарство, овощарство, земледѣлие и кооперативно дѣло отъ агронома Н. Арнаудовъ; по скотовъдство и пчеларство отъ администратора при агрономството Сава Маноловъ; по ветеринарна медицина отъ Автанския ветеринаренъ фелдшеръ Дим. Тучковъ; и по кооперативното дѣло отъ и-ка на Б. З. Банка Ямболски клонъ — Гурко Козловски. Сказкитѣ се посещаваха много добре и се изслушваха съ голѣмо внимание отъ жаднитѣ за знания селяни.

Усилената работа по историята и практиката не пропускаше нито минута неизползувана. Селото бѣ щастливо да види и изнесе единъ образцово воденъ курсъ. Специаленъ техникъ работеше и унжтваше въ практическата часть. Курса се закри съ изпитъ, на който се явиха 37 души курсисти, които издържаха съ успѣхъ и имъ се раздадоха награди за около 1500 л. Благодарение вещината въ практично и теоритично отношение на агронома Н. Арнаудовъ, знанията жадно се обсебваха, техниката здраво се обладаваше. Въоржжени съ знания и практика, и въодушевени отъ творческия духъ, който имъ се вдъхваше тамъ, всредъ кооператори и курсисти се зароди идеята да се приложи на практика добитото отъ курса въ духа на социалната правда — т. е. на кооперативни начала да се организира маточникъ и вкоренилище за американски лози. Благодарение усилията на всички, кооперацията реши да се организира кооперативенъ маточникъ и вкоренилище, за която цель се дае и подходяща градина. Ржководството на това колективно стопанство е възложено на агронома Н. Арнаудовъ.

Отъ името на кооперацията изказвамъ благодарность на Ямболското агрономство, подъ шефството на агронома Н. Арнаудовъ, за отзива имъ да откриятъ курсъ въ селото ни, а сжщо и на М-вото на земледѣлието, което одобри отварянето курса и най-после на всички лектори, които взеха участие въ курса.

Началото е поставено, сега остава да се работи и подкрепи тази хубава инициатива отъ лица и учреждения, до които би се обърнала младата коперация за помощь.

И. Т. Ч.

По поводъ „ПЛЕАДА".

Една плеада би могла да засвети всѣкога на едно литературно небе, когато нѣкакво духовно родство свърже подобни звезди.

Българското литературно небе обаче (което столицата счита, че се простира само надъ нея) — не е щасливо съ ярки и трайни духовни асоциации.

10-тѣ имена на Ямболската плеада не изразяватъ едно идейно единство: тѣ сж плеада на едно географско гражданско съжителство. Но тъкмо тъй, въ своята разноличность, тѣ иматъ цена за характеристика на духовния ликъ на провинцията.

Малко значение има, че нѣкаква жестока несправедливость поставя предъ нашия духовенъ взоръ винаги на заденъ планъ фигурата на провинциалния поетъ. Може би, ако надъ тия стихове поставехте имената на прононсирани автори — тѣ биха добили нѣкакъвъ неподозиранъ обликъ за васъ. Днешнитѣ български поети, които — макаръ звезди отъ посредствена величина — съставятъ злоба на нашия литературенъ день — може би не надминаватъ съ нѣщо особено неизвестнитѣ свои братя отъ провинцията.

Не да потърси правото на нѣкакъвъ локаленъ патриотизъмъ е цельта на тая бележка. Не да посочи безупречнитѣ технически постижения, не да осветли очевидната способность на художествени вживѣване и организация — които раждатъ една естетично завършена творба —: но, да обърне внимание върху едно колкото важно, толкова знаменателно и противоречиво явление.

Столицата ни, колкото и да е миниатюрна — все пакъ успѣва да бжде символъ на универсалното разложение и духовно безпжтие, които съпжтстватъ материалното безразличие на цивилизаторскитѣ кръстопжтища. Нейното небе помръква обезвѣрено и разпокжсано отъ облаци. Нейнитѣ таланти не сочатъ пжтища, не вливатъ живоносна свѣтлина въ жилитѣ на народа. Но тоя народъ — това човѣчество — не е обезнадеждения човѣкъ на „чудовищния хилядоглавъ градъ". Той почва отвъдъ неговитѣ стени; той е изъ безбрежнитѣ слънчеви поля, покрай мечтателнитѣ рѣки, изъ лазурнитѣ хоризонти на черната майка земя. Провинцията е живителния черноземъ на народа, на човѣчеството. Човѣка на провинцията е по-мждъръ. Той има време да живѣе съ своята мисъль и своята неволя. Поета на провинцията е явление по осмислено и по човѣчно отъ своя събратъ-професионалистъ въ столицата. Може би, защото не търси подобно на него да преживѣва отъ своето изкуство.

Но, — въ това страшно време на безпжтие и преоценка — ние виждаме, че идиличниятъ пейзажъ на провинцията е направилъ нейния човѣкъ мечтатель, визионеръ и „философъ".

— Въ „Плеада" има допусната една страшна отговорность, която не може да бжде простена. Това е началното „Посвещение" отъ алфата на това съзвездие:

„Ний идемъ съ летежа на стръвни орли. . .
На земнитѣ жили ний сучимъ кръвьта, . . .
Хей тамъ слупенъ замъкъ унило стърчи, —
пъленъ съ празнотата на коректни фрази
По него плакати съ ръждяви фанфази . . .
Ний ще вложимъ въ гроба мъртви божества,
ще излигнемъ нови, смѣли красоти . . ."

(Ас. Кърджиевъ)

Наистина, това е смисъльтъ на единъ осѣтъ, който земята — човѣчество — очаква отъ своитѣ непокварени синове, откърмени отъ насвежестьта на нейната гръдь. Наистина, отъ мълчанието на безбрежнитѣ полета ще се родятъ вдъхновенитѣ ратници на обновеното човѣчество — жадно за екстазитѣ на Труда и Преображението.

Нашата провинция — нашата земя — чака своя Анри Бордо, който да облѣе съ любвеобилна свѣтлина мощьта на нейното спокойствие, на нейната външна простота и безискуственость — и да прогласи вѣрата въ тържеството на непокварения примитивизъмъ на живота. Или, чака своя Верхарнъ, който да изтръгне мистичната мощь на оная „Цѣла България" — както направи това съ „Toute la Flandre".

Но, алфата отъ „Плеада" още на следната страница прави остжпление отъ l' art poetique на Посвѣщението. А следъ него и всички.

Напѣвния ритъмъ на рекитѣ и кротостьта на приближенитѣ перспективи сж вгънали поетътъ на провинцията въ себе си. Той мечтае въ розово и синьо. Спи. Блѣнува. Отъ тая поетична инвагинация се раждатъ дневници, спомени, писма. Ражда се една англиканска философия за живота: примирена и безволна. Духътъ на Хамлета витае надъ тия хора — които искатъ да бждатъ прокълнати, орисани, бохеми и заклинатели: символи и парадокси. Това Чеховско „недоволство доволство" заразява еднакво поетътъ, обущарьтъ и учительтъ. Животътъ за тѣхъ не сжществува като херойска арена, въ която трѣбва да бждешъ винаги готовъ да побеждавашъ противоречието, и — да помнишъ че има други около тебе. Здравата кръвь у тѣхъ е разредена съ вода.

Но, — тая инвагинация — не е може би скрижалъ на тѣхния дѣлови животъ, обаче, като литературно убеждение, тя прави поезията строго лична — и затова капризна и безполезна за човѣчеството. Истинското изкуство почва съ единъ всечовѣшки смисълъ, който иде отъ третирането на обективнитѣ и общовалидни душевни възможности.

Едно проектиране навънъ слабо прошумѣва въ „Дѣца на Земята" (Лео Коенъ) — но замръзва само като тема, безъ да бжде проблема. А всичко останало е празникъ, пѣсень, молитва, заклинание, видения и „поетичности" — но животътъ?

Не смѣтамъ, че колективната стойность на една поезия иде отъ „колективнитѣ" теми и маниеря — подиръ които хукнаха литературнитѣ момчета на столицата. Поетътъ става човѣчно явление, когато бжде искрено проявление на творчески характеръ. А характера има общочовѣшки черти, когато симпатизира на обективни психически основания, а не на хипертрофираното и причудливо „творческо възприятие". Провинциалния човѣкъ има много повече плюсове за едно такова преображение — лежащи въ разработената му личность и по-малкото маниерничене.

Най-после — защо пъкъ и стихове. Мѣрения и римуванъ стихъ (еднакво и стихопрозата) е най-непригодната, и доволно надживѣна, форма за въплощение на живота. Стѣгнатия епосъ или драма е истинския пжть на художника

Кирилъ Кръстевъ.

ПРОДАВАТЪ СЕ

камъни за строежъ. Споразумение редакцията.

1—2

Карнети за ежедневнитѣ продажби съ печатанъ текстъ се продаватъ въ печатница „Свѣтлина"-Марангозовъ.

ХРОНИКА.

г. М-ръ Я. С. Молловъ на 12 т. м говори на свиканата земледѣлско — стопанска конференция въ читалище „Съгласие", гдето присжтствуваха всички кметове, секр.-бирници и селяни отъ околията, а сжщо и много граждани и представители на политическитѣ партии. г. **Министра** е обѣщалъ да открие опитна земледѣлска станция въ **Ямболъ**, като общината отпусне земя за цельта

Освобождението на Ямболъ ще се отпразнува на 18 т. м. Въ 9 часа сутриньта ще се отслужи благодарственъ молебенъ въ църквата „**Св. Георги**".

— **Сжщия день**, 11 часа ще се освети новопостроената прогимназия въ II отдѣлъ. Учил. Н-ство е разпратило покани до гражданитѣ

Сгодилъ се е съгражданина ни г. Петръ Г. Кючуковъ за г-ца Минка Гюлева.

Честито!

Констатирано е, че гербовитѣ марки отъ 10 лева сж фалшифицирани и се изтеглюватъ отъ обръщение, като всички документи обгербвани съ тѣхъ следъ 4 януарий т. г. ще се считатъ за необгербвани.

Управлението на Ямб. II класна Държавна болница благодари на Ямб. Женско Д-во „Развитие" за поднесенитѣ подаръци на болнитѣ въ болницата по случай коледнитѣ праздници.

Водния синдикатъ „Тунджа" се е противопоставилъ на изпълнението плана за канализацията на рѣката и е помолилъ за една корекция въ него.

Есперантската група „Sunradio" благодаря на г. г. Паспалджиевъ, Ангеловъ, Калчевъ, Качулевъ и на всички, които сж взели участие въ есперантската вечерь дадена на 27 миналия месецъ.

Търговското дружество въ гр. Ямболъ съобщава на своитѣ членове, че на 25 т. м., въ 9 часа сутриньта, въ салона на Ямболската Популярна Банка свиква общото си годишно **събрание** съ следния дневенъ редъ:

1) Докладъ на управителния съветъ

2) Отчетъ на провѣрителния съветъ.

3) Гласуване бюджета на дружеството.

4) Избиране новъ управителенъ и провѣрителенъ съвети.

5) Разни.

Народенъ университетъ: Презъ седмицата говориха Г. С. Шоповъ, който разгледа живота и творчеството на голѣмия човѣкъ отъ руската земя: Толстой.

Съ силни и убедителни думи лектора подчерта Христовото учение изразено въ творчеството и живота на Толстоя

Д-ръ Н. Шейтановъ на тема преображенията на Дионисий. Бѣ обрисувана неговата сжщина и влияние върху българската мистика. Лектора намира, че това божество е чисто тракийско, а не пренесено отъ другаде.

Хр. Панчевъ на тема: Тринитета въ музиката и битието. Сказката бѣ отъ доста специална материя и бѣ придружена съ демонстрации на пиано

Б. Р. Съ даване трибуната на всѣки, който има любовьта къмъ културното издигане на нашия народъ, народниятъ университетъ е действително народенъ и културенъ институтъ въ нашия градъ.

На 14 т. м. отъ името на Морския Сговоръ говори мичмана И. Стоенчевъ за развитието на мореплаването. Сказката, въпреки своята интересность, не бѣ добре посетена, понеже времето за нея не бѣ добре подбрано.

СПОРТЪ И ТУРИЗЪМЪ.

Комисията по физическото възпитание на **младежьта**, заседава отъ известно **време** и се старае да даде едно правилно разрешение на въпроси.

Отъ досега изказанитѣ мнения, личи, че за да **може то** да върви успешно, е необходимо да се оставятъ да сжществуватъ **само** нѣкои институти — **съюзи**. Сжщо сжществуването на отдѣлни д-ва, които сж образувани инцидентно, не ще бжде позволено.

Научаваме, отъ доста вѣренъ източникъ, че слуха, разпространенъ отъ нѣкои лица какво занапредъ при училищата ще се основатъ чисто ученически дружества, е невѣренъ.

Комисията по реформитѣ въ учебната програма, е категорично наблегнала, че ученика трѣбва да влиза въ разнитѣ организации, която комисията по физическото възпитание намери за целесъобразно.

А тя не само, че нѣма нищо противъ Ю. Т. С — напротивъ счита го за една организация, която първа има право на сжществуване.

Въ сжбота, председателя на кл. „Тунджа", ще чете въ гимназията рефератъ за сжщностьта на туризма. Реферата се очаква съ нетърпение отъ туристскитѣ среди.

Наскоро КАСИ ЗА ПАРИ чуждестранна фабрикация при **Бохосъ Рупеновъ** — ул. „Раковска" надъ читалище „Съгласие".

4—4

ОБЯВЛЕНИЕ № 26

На основание изпълнителния листъ подъ Н-о 1336, изданъ отъ Пашакьойский Мир. Сждъ на 13 мартъ 1924 год въ полза на Деспа Николовв отъ с. Ахлатлий, срещу Никола Ив. Калмуковъ, отъ с. Ахлатлий, за искъ отъ 3000 лв. лихви и разноски, и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ Граждан. Сждопроизводство, обявявамъ, че на 31 день отъ еднократното публикуване настоящето ми въ в. «Тракиецъ» въ канцеларията ми ще трае публичната продань на следующия длъжниковъ недвижимъ имотъ въ Пашакьойско землище свободенъ отъ залогъ и запоръ, а именно:

По $^{2}/_{10}$ идеаяни части отъ:

1) Една нива на мѣстн. «Батабунаръ» цѣлата отъ 34.3 декара при граници: Нико Марчевъ, Ат. Василевъ, Георги Н. Стаматовъ, оцѣнена цѣлата за 411 лева, а $^{2}/_{10}$ части за 82 л.;

2) Една нива на мѣстн. «Нови лозя», цѣлата отъ 30.9 декара при граници: Руси Ст. Катериненъ, Димитръ Ив. Крачоевъ, пжть, оцѣнена цѣлата за 92.70 лв., а $^{2}/_{10}$ части за 20 лева;

3) Една нива на мѣстн. «Нови лозя» цѣлата отъ 18.3 декара при граници: Костадинъ Апостоловъ, Никола Миховъ, оцѣнена цѣлата за 54 лева, а $^{2}/_{10}$ части за 15 лева и

4) Една нива на мѣстн. «Велевъ Геренъ», цѣлата отъ 14.3 декара, при граници: Стоянъ Ив. Гръковъ, Никола Славовъ и Михо Георгевъ, оцѣнена цѣлата за 42 лева, а $^{2}/_{10}$ части за 15 л.

Желающитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присжтственъ день и часъ, за да прегледатъ книжата и да наддаватъ.

гр. К.-Агачъ, 9. I. 1925 г.

Сждеб. Приставъ: А. Андреевъ